

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-98/18-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, R. F. Mihanovića 9, koju zastupa predsjednik vijeća Tonko Obuljen, radi inspekcijskog nadzora, na sjednici održanoj 25. srpnja 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-07/16-01/82, URBROJ: 376-10-18-30 od 8. veljače 2018.“

II. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženice, u postupku po službenoj dužnosti, inspektor elektroničkih komunikacija naložio je tužitelju da u roku od 60 dana izradi Dokument „Proračun raspoloživosti optičkih transmisijskih linkova DWDM prstena R2-Sjever“ na temelju podataka o kvarovima na kabelima i transmisijskoj opremi, koji su evidentirani u odgovarajućoj bazi podataka unatrag najmanje tri godine. Zatim da u roku od 90 dana dostavi na koji način je osigurana hitna sanacija i popravak podmorskih dionica svjetlovodnog kabela agregacijskog prstena R2 Sjever u slučaju da dođe do oštećenja istog tijekom eksploatacijskog vijeka trajanja kao i da u roku od 120 dana izvrši pregled svih DWDM lokacija agregacijskog prstena R2 Sjever.

Tuženica je nadalje naložila tužitelju da u roku od 120 dana izvrši pregled slijedećih točaka priobalne zaštite: Punta Marijana (Split), Slatine (o. Čiovo), Morinjski most (dvije točke), Šibenski most (dvije točke), Vir (o. Vir), Poveljana (o. Pag), Kršina (o. Pag) i Karlobag (kopno) te da izradi elaborat zatečenog stanja točaka priobalne zaštite kabela, koji će biti kasnije korišteni za izradu projekta sanacije ukoliko isti bude potreban. Nadalje je naloženo

da u roku od 120 dana izvrši analizu spojne transmisijske mreže na području Zadarske županije te istraži koje postojeće radio relejne transmisijske dionice je opravdano supstituirati sa svjetlovodnim dionicama. Naloženo je da u roku od 180 dana izradi Dokument „Analiza silaznih i uzlaznih prijenosnih brzina“ svih svojih korisnika i korisnika kojima je usluga pružena korištenjem veleprodajne usluge širokopojasnog pristupa, a sve u skladu s Dodatkom 14 Standardne ponude veleprodajnog širokopojasnog pristupa od 1. siječnja 2017. te poduzme određene radnje na svim onim pretplatničkim petljama za koje analiza pokaže da je izmjerena prijenosna brzina ATTNR manja od proračunate. Analiza treba obuhvatiti slijedeće pristupne mreže: Obrovac, Benkovac, Sali, Žman, Brbinj i Božava (ove četiri zadnje pristupne mreže nalaze se na Dugom Otoku).

Nadalje je tuženica naložila tužitelju da u roku od 180 dana izvrši sanaciju i otkloni sve uočene nedostatke u podzemnom i nadzemnom segmentu slijedećih pristupnih mreža: Obrovac, Benkovac, Sali, Žman, Brbinj i Božava te da iste dovede u tehnički ispravno stanje te analizira problematiku smetnji uzrokovanih atmosferskim pražnjenjima te ugradi odgovarajući tip prenaponske zaštite kako bi se te smetnje svele na prihvatljivu razinu. Naložila je da tužitelj odmah po postupanju po određenim točkama dostavi inspektoru elektroničkih komunikacija obavijest o postupanju te da u roku od osam dana dostavi inspektoru podatke o odgovornoj osobi za postupanje po tom rješenju, ime i prezime, ime oca, datum i mjesto rođenja, adresu stanovanja i OIB te izjavu odgovorne osobe u vezi predmeta nadzora, uz upozorenje da će u protivnom inspektor elektroničkih komunikacija izreći odgovornoj osobi izvršenika novčanu kaznu od 50.000,00 kuna.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje rješenja tuženice (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je tuženica donoseći pobijano rješenje tužitelja obvezala na poduzimanje niza mjera koje on prema odredbama Pravilnika o načinu i rokovima provedbe mjera zaštite sigurnosti i cjelovitosti mreža i usluga („Narodne novine“ 109/12., 33/13. i 126/13.- dalje u tekstu: Pravilnik) i Dodatka 1, kao i pripadajućih ISO referentnih normi nije obvezan provoditi. Tvrdi da mu tuženica pobijanim rješenjem nije naredila usklađenje s odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.- dalje u tekstu: ZEK, Zakon) i Pravilnika, budući da prema odredbama ZEK-a i Pravilnika takve obveze ni ne postoje. Tvrdi da mu tuženica donošenjem predmetnog rješenja nameće obveze koje su daleko otegotnije od obveza koje je prema važećim propisima koji reguliraju pitanje sigurnosti i cjelovitosti mreža operator dužan provoditi.

Nadalje tužitelj navodi da se inspektor pri obrazlaganju pravnog uporišta za donošenje pobijanog rješenja, paušalno poziva na članak 25. stavak 10. ZEK-a i Pravilnika te da u potpunosti propušta obrazložiti pravni okvir na kojem temelji određivanje tužitelju niza opsežnih i financijski zahtjevnih obveza. Navodi da je privatni poduzetnik koji ulaže u rekonstrukciju i nadogradnju svoje fiksne elektroničke komunikacijske mreže u skladu sa svojim financijskim mogućnostima, strateškim odrednicama i poslovnim planovima.

Ističe da tuženica kao regulator ima ovlast naložiti tužitelju isključivo one nadogradnje i rekonstrukcije koje su utemeljene na ZEK-u. Navodi da je u predmetnom slučaju, budući da je provodila inspeksijski nadzor u cilju provjere održavanja mreže radi osiguranja sigurnosti i cjelovitosti mreže sukladno članku 25. stavku 10. ZEK-a, tuženica imala ovlast naložiti mu isključivo mjere koje je sama Pravilnikom propisala kao obvezne mjere koje je operator dužan provoditi u predmetnu svrhu. Ističe da trošak tužitelja za postupanje po rješenju

premašuje 3,2 milijuna kuna, što je iznimno visoki iznos sredstava koji nije planirao u svojim poslovnim planovima za 2018. godinu.

Tužitelj smatra da je počinjena i bitna povreda pravila postupka jer se, prema članku 96. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. – dalje u tekstu: ZUP), o upravnoj stvari odlučuje jednim rješenjem. Ističe kako je tuženica rješenjem od 15. prosinca 2017. odlučila o predmetnoj upravnoj stvari. Pa da takvim postupanjem krši načelo zaštite stečenih prava stranaka budući da odluku o upravnoj stvari, koja je pravomoćno okončana i kojom su stranci, ovdje tužitelju, nametnute obveze, izmjenjuje pobijanim rješenjem. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjevi i poništiti rješenje tužene agencije.

Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da je u nadležnosti inspektora rješavanje pitanja sigurnosti uporabe mreže, cjelovitosti mreže i međusobnog djelovanja elektroničkih komunikacijskih usluga te da je inspektor imao ovlasti u pobijanom rješenju tužitelju naložiti poduzimanje određenih radnji, ako je nužno zaštititi cjelovitost mreža u svrhu osiguravanja neprekinutog obavljanja usluga koje se pružaju putem tih mreža. Navodi da je inspektor u postupku nadzora analizirao sve podatke o sigurnosnim incidentima koji su se dogodili tijekom 2015. i 2016. godine te je utvrdio izostanak brojnih aktivnosti tužitelja kako bi se izbjegli sigurnosni incidenti. Ističe da su sve mjere koje je inspektor naložio u skladu s odredbama ZEK-a i Pravilnika te da je tužitelj obavezan poduzimati sve odgovarajuće mjere kako bi zajamčio cjelovitost svojih mreža u svrhu osiguravanja neprekinutog obavljanja usluga koje se pružaju putem tih mreža. Ističe da se u ovoj vrsti upravnog postupka ne odlučuje samo o obvezama tužitelja već i o javnom interesu.

Tuženica ističe da se svako pojedinačno rješenje inspektora odnosi na različite agregacijske mreže, spojne transmisijske mreže i različite pristupne mreže tako da se rješenje inspektora od 15. prosinca 2017. odnosi na agregacijsku mrežu na području Splitsko-dalmatinske županije i Dubrovačko-neretvanske županije te pristupne mreže Grada Dubrovnika, dok se osporavano rješenje odnosi na agregacijsku mrežu na području Zadarske županije i Šibensko-kninske županije te pristupne mreže Obrovac, Benkovac, Sali, Žman, Brbinj i Božava. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženice (čl. 33. st. 2. ZUS-a).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je tuženica na temelju odredbi članaka 111. i 112. ZEK-a, provela inspekcijski nadzor nad tužiteljem radi provjere načina korištenja i održavanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i elektroničke komunikacijske mreže. Postupak je pokrenut na temelju informacija o sigurnosnim incidentima koji su joj tijekom 2015. i 2016. godine prijavljeni u skladu s odredbama i obvezama propisanim Pravilnikom.

Na temelju analize dostavljenih podataka o incidentima koji su se dogodili tijekom 2015. i 2016. godine utvrđen je izostanak brojnih aktivnosti tužitelja radi izbjegavanja sigurnosnih incidenata te je, analizom 18 sigurnosnih incidenata koje je tužitelj prijavio tuženici, utvrđeno da su najčešći uzroci sigurnosnih incidenata ispadi napajanja, kvarovi na svjetlovodnim kabelima, neodržavanje uređaja, opreme, mreže i dr. Predmet inspekcijskog nadzora, među ostalim, bila je i spojna agregacijska mreža na području Zadarske i Šibensko-kninske županije te pristupne mreže: Obrovac, Benkovac, Sali, Žman, Brbinj i Božava (ove četiri zadnje pristupne mreže nalaze se na Dugom Otoku).

Tuženica je u predmetnom postupku nakon izvršenih očevida i dostavljene dokumentacije od tužitelja zatražila dodatno očitovanje te je sva zaprimljena dokumentacija i očitovanja kao i fotodokumentaciju priložio uz spis predmeta.

S obzirom na utvrđeno činjenično stanje u provedenom postupku inspekcijskog nadzora tužitelju je i prema ocjeni ovoga suda pravilno naloženo poduzimanje odgovarajućih radnji u zadanim rokovima te se u tom smislu tuženica pravilno poziva na odredbe članka 25., 111. i 112. ZEK-a.

Treba napomenuti da je u predmetnom slučaju u postupku inspekcijskog nadzora inspektor analizirao podatke o sigurnosnim incidentima i utvrdio izostanak aktivnosti tužitelja koje bi dovele do izbjegavanja sigurnosnih incidenata te su mjere koje su naložene u rješenju tuženika u skladu s odredbama ZEK-a i Pravilnika. Stoga se prigovori tužitelja izneseni u tom pravcu ne mogu prihvatiti.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je točna tvrdnja tužitelja da se rješenje inspektora od 15. prosinca 2017. odnosi na agregacijsku mrežu na području Splitsko-dalmatinske županije, Dubrovačko-neretvanske županije, te pristupne mreže Grada Dubrovnika, rješenje inspektora od 8. veljače 2018. odnosi se na agregacijsku mrežu na području Zadarske županije i Šibensko-kninske županije te pristupne mreže Obrovac, Benkovac, Sali, Žman, Brbinj i Božava, dok se rješenje tuženika u ovom predmetu od 13. ožujka 2018. odnosi na spojenu transmisijsku mrežu na području Šibensko-kninske županije te pristupne mreže Knin, Drniš i Pirovac. Dakle, proizlazi da je rješenjima o inspekcijskom nadzoru naloženo poduzimanje određenih konkretnih radnji radi izbjegavanja sigurnosnih incidenata, a poduzimanje radnji koje je inspektor naložio odnose se na različite agregacijske mreže, spojne transmisijske mreže i različite pristupne mreže, pa stoga tužitelj neosnovano tvrdi da je povrijeđeno načelo Zakona o općem upravnom postupku o zaštiti stečenih prava stranaka, jer pobijanim rješenjem tuženice nisu izmijenjena ili stavljena van snage prethodna dva rješenja, odnosno sva rješenja su zasebna, a s obzirom na gore navedene različitosti.

Prema svemu naprijed navedenom, a imajući na umu odredbe ZEK-a, Pravilnika o sigurnosti i Dodatka 1, na koje tuženica upućuje u obrazloženju pobijanog rješenja, Sud nije imao razloga ocijeniti nezakonitim osporavano rješenje tuženice, kojim su tužitelju naložene određene obveze u postupku inspekcijskog nadzora provedenog u skladu s odredbama ZEK-a, jer su od strane inspektora poduzete sve radnje kako bi se utvrdilo pravo stanje stvari radi donošenja pravilnog i zakonitog rješenja koje je obrazloženo u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.).

Slijedom svega navedenoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci ove presude i odbijen tužbeni zahtjev. Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 25. srpnja 2019.

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	10.9.2019. 8:54:14	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/18-01/94	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-3	spis	0

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpavka - ovlašten službenik

Tanja Nemčić